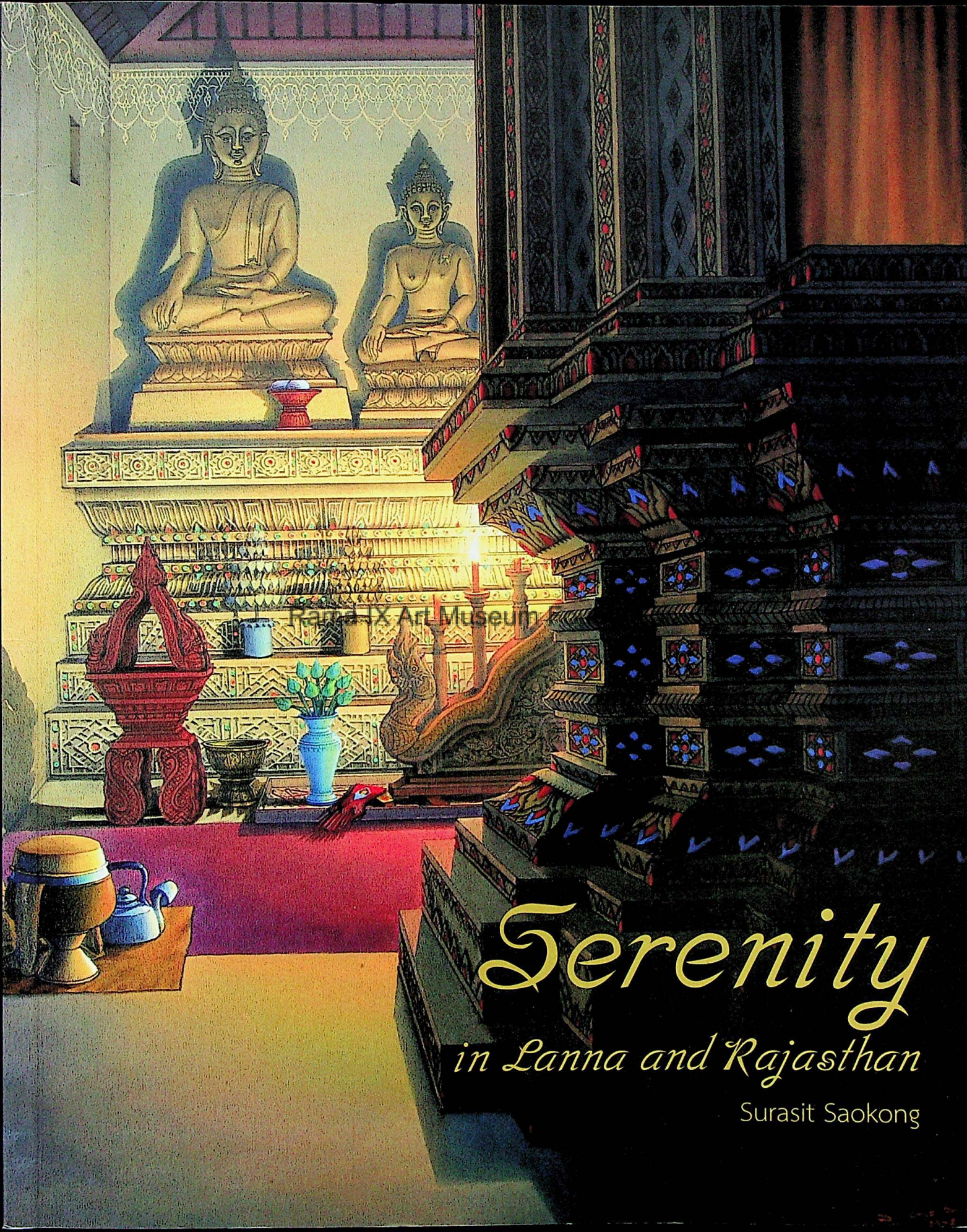
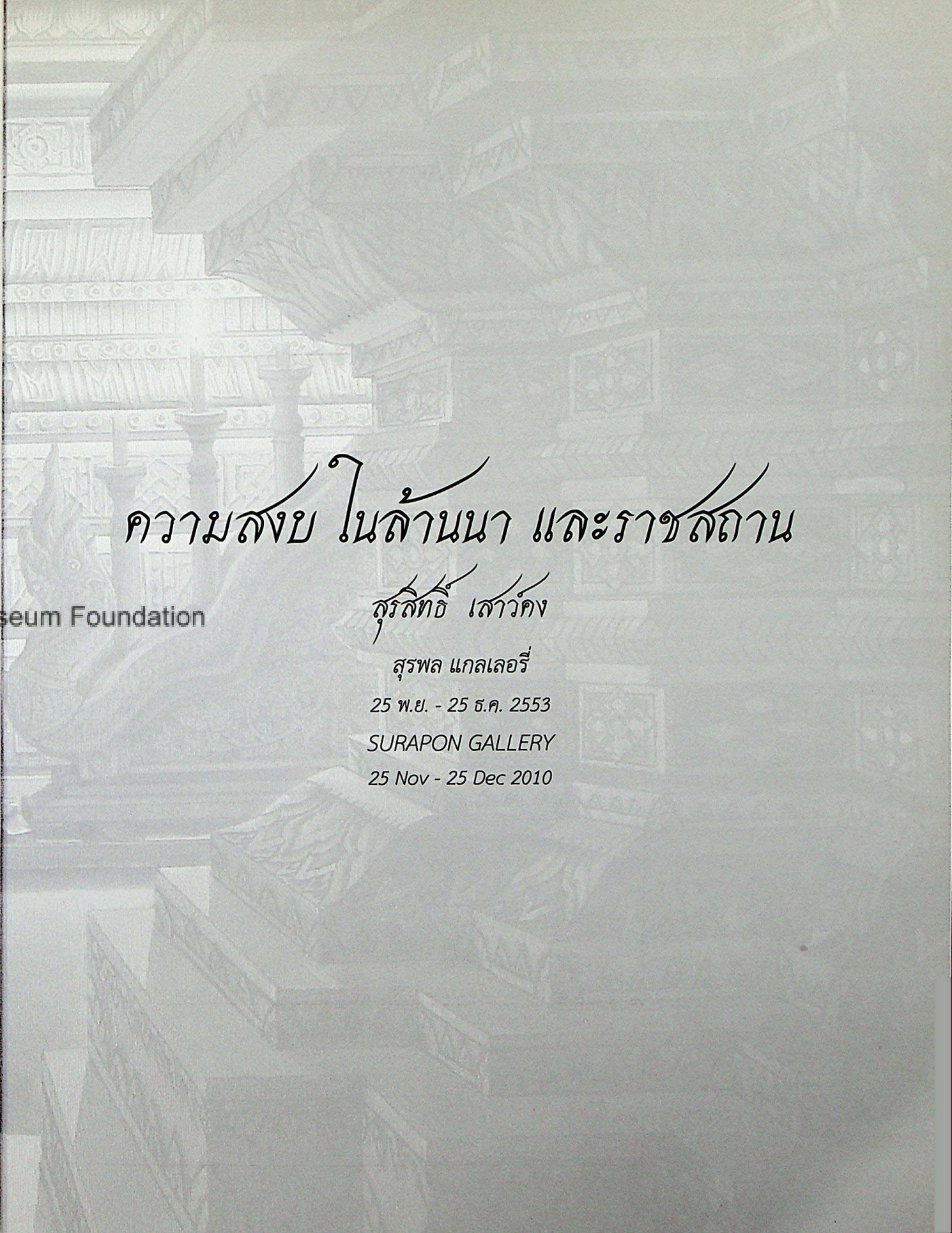

Paradise Art Museum

Serenity *in Lanna and Rajasthan*

Surasit Saokong

ความสงบในล้านนา และราชสถาน

Rama IX Art Museum Foundation

สุรสิทธิ์ เล่าวงศ์

สุรพล แกลเลอรี

25 พ.ย. - 25 ธ.ค. 2553

SURAPON GALLERY

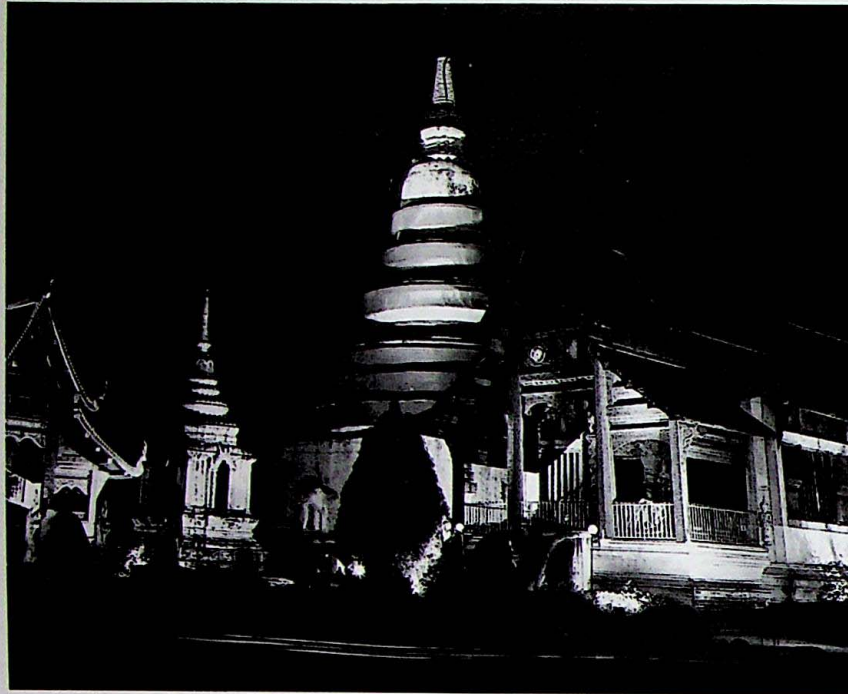
25 Nov - 25 Dec 2010

ปกหน้า

"ความสงบ" 2552 สีน้ำมันบนผ้าใบ 100 x 80 ซม.

Front cover:

"Serenity", 2009 Oil on canvas, 100 x 80 cm.

บรรยากาศยามค่ำที่วัดพระสิงห์วราวิหาร Wat Prasang Woravikara at night

พุทธศิลป์ถิ่นล้านนา แรงดลใจสู่ “ความสงบ”

ดินแดนล้านนา อุดมไปด้วย ขนบนิยมประเพณี โดยเฉพาะพุทธศาสนา เมืองเชียงใหม่มีอายุเกิน 700 ปีแล้ว คงเป็นหลักฐานที่เพียงพอสำหรับคุณค่าในแง่ของประวัติศาสตร์ เขตกำแพงเมืองเก่าซึ่งเป็นสี่เหลี่ยมด้านเท่า แต่ละด้านความยาวรวม 2 กิโลเมตร มีวัดประมาณ 37 แห่ง ตามถนน และทางแยก จึงมองเห็นวัดหรือยอดเจดีย์ ที่มีอาณาบริเวณเกือบจะติดต่อกัน แสดงให้เห็นว่า วัดมีความสำคัญกับวิถีชีวิตของผู้คนเป็นอย่างมาก ทุกวันพระ ขึ้น 8 ค่ำ หรือ 15 ค่ำ ที่พระสงฆ์จะต้องขึ้นอุโบสถสวดพระปาฏิโมกข์ หลังจากเสร็จพิธี ทางสงฆ์จะมีบรรดาอุบาสก อุบาสิกา ผู้เฒ่าผู้แก่ มาเข้าวัด ฟังธรรม สวดมนต์ นับเป็นสิ่งที่คนไทยอย่างเราๆ ควรจะสืบทอดมรดกดังกล่าวไว้ ผู้เขียน เป็นอาจารย์สอนศิลปะตั้งแต่ปี 2517 ได้มองเห็นความงามทางศิลปะที่โบราณจารย์รังสรรค์ไว้ในศาสนสถาน ผลงานของช่างศิลปะที่ฝากฝีมือ ไว้ ภายในศาสนสถานเช่น อุโบสถ วิหารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นลวดลายปูนปั้น หรืองานจิตรกรรมฝาผนัง และการออกแบบทอระฆัง หอกลอง หรือ ศาลาการเปรียญ ฯลฯ ล้วนมีที่มาจาก ความคิด คติ ความเชื่อ ความศรัทธา ที่ลุ่มลึกทางศาสนา

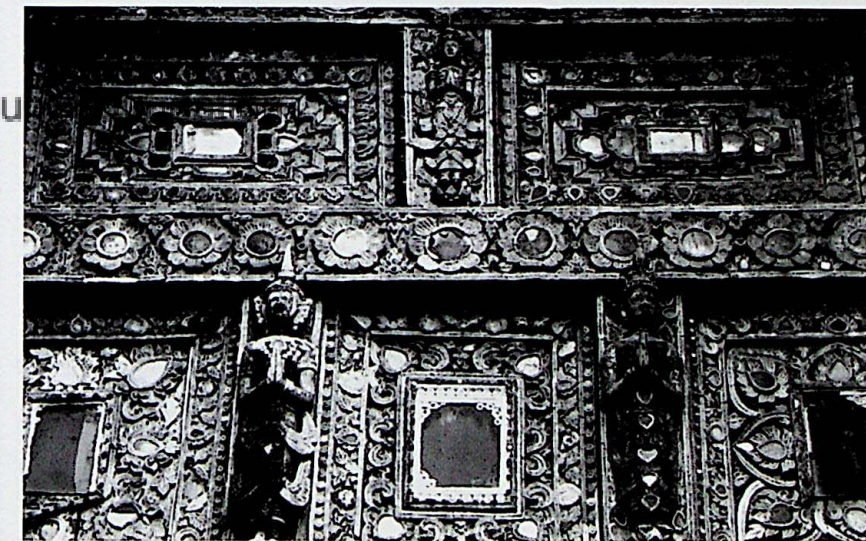
ภายในวิหารค้ำฟ้า Inside the vihara (chapel) of Wat Prasang

เทวคาปูนปั้นวัดเจ็ดยอด Stucco of deva (angel) at Wat Jet Yawd

จากคุณค่าด้านความคิด อุดมคติ ที่ถ่ายทอดออกมาในรูปทรงต่างๆ เช่น รูปปั้นเทวดา, พระพุทธรูป, พญาสิงห์, พญาหงส์, เหนาะพญานาค และ สัตว์หิมพานต์ต่างๆ ตลอดจนลวดลายเถาวัลย์ พันธุ์ไม้เลื้อย ล้วนแต่ได้ถูกจัดสรร บรรจงสร้างนำอัศจรรย์ยิ่งนัก เช่นความโดดเด่นของงานปูนปั้นที่เจดีย์วัดเจ็ดยอด หรือหอพระไตรปิฎก และภาพจิตรกรรมฝาผนังในวิหารลายคำ ฝีมือช่างหลวงที่วัดพระสิงห์วราวิหาร รวมทั้งฝีมือช่างพื้นบ้านที่อุโบสถวัดบวกครกหลวง คุณค่าของศิลปกรรมดังกล่าวนี้ นับวันจะเสื่อมสลายไป จึงทำให้น่าเป็นห่วงกังวลว่า มรดกอันล้ำเลิศทางพุทธศิลปดังกล่าว จะเสื่อมสภาพไปกับกาลเวลา

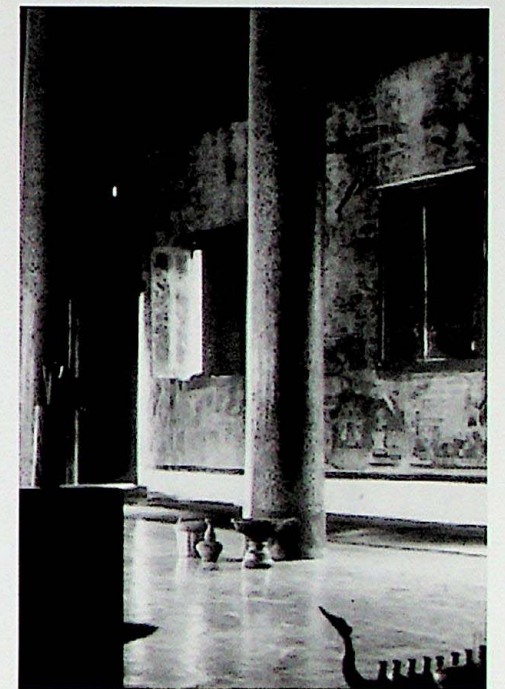
เป็นที่น่าชื่นชมยินดี ที่มหาวิทยาลัย ได้เปิดการสอนหลักสูตรพุทธศิลปกรรมขึ้น มีวิชาเอกสองวิชา คือ สาขาวิชาจิตรกรรมและประติมากรรม ระดับปริญญาตรี 4 ปี สำหรับให้พระภิกษุ, สามเณร และอุบาสก อุบาสิกา ได้เข้าศึกษา จากเนื้อหาวิชาผู้ที่เข้าศึกษาจะได้รับความรู้ ทางด้านทฤษฎีปฏิบัติและศาสตร์ทางศิลปะบัณฑิตที่จบการศึกษาจะสามารถ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และมองเห็นคุณค่าในมรดกทางวัฒนธรรม หรือมรดกทางวัฒนธรรม สามารถดูแลรักษา รวมทั้งบูรณะอนุรักษ์ศาสนสถาน ที่พระภิกษุเหล่านั้นจำพรรษาอยู่หรือไม่ จำพรรษา ได้มีบทบาทในการตัดสินใจ และพิจารณาว่า มรดกทางวัฒนธรรมที่ท่านเหล่านั้น ได้สัมผัสอย่างใกล้ชิด จะสามารถปกป้องรักษาให้มีความคงทนถาวรสืบไป

ลวดลายปูนปั้นวัดปราสาท Stuccowork on the walls of Wat Prasang

เทวคาปูนปั้นวัดเจ็ดยอด Bas relief deities at Wat Jet Yawd

ภายในวิหารลายคำ Inside a vihara (chapel) filled with gold decorative designs

ลายรดน้ำพระธรรม
ในพิพิธภัณฑ์ฯ จ.เชียงใหม่
Gold leaf on lacquer design
on a scripture cabinet in
the Chiang Mai Provincial
Museum

ธรรมมาสน์และสถิตถรณ์ในวิหารวัดพระธาตุ ลำปางหลวง
A pulpit, and "Sattaphan" - a decorative
candle holder particular to the north of
Thailand, in one of the chapels at Wat
Prathat Lampang Luang

ผู้เขียนได้มีส่วนร่วมในการร่างหลักสูตร และเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษา ดังกล่าวด้วย เพราะใช้วัตถุดิบจาก พุทธศิลป์ในศาสนสถานแห่งล้านนา มาเป็นแรงกระตุ้น ความคิดและจินตนาการ สรรค์สร้างผลงานจิตรกรรมมาตลอดนับตั้งแต่ปี 2517 มีดินแดน ล้านนาเป็นที่พักอาศัย มองเห็นคุณค่าในมรดกอันล้ำค่าดังกล่าว จึงได้ตั้งจิตอธิษฐานไว้ในใจว่า จะสร้างสรรค์ผลงานชุด "ความสงบ" ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากบรรยากาศ ทั้งภายในและภายนอก ของศาสนสถาน เช่น อุโบสถ วิหาร หรือ กุฏิพระภิกษุสงฆ์ ก่อให้เกิดรูปทรง และบรรยากาศ ที่สงบเงียบ โดยอาศัยพระพุทธรูปศิลปะล้านนาและองค์ประกอบ เช่น เครื่องอัฐบริขาร ของพระสงฆ์ พระพุทธรูป ตลอดจนสถาปัตยกรรมทั้งภายในและภายนอก

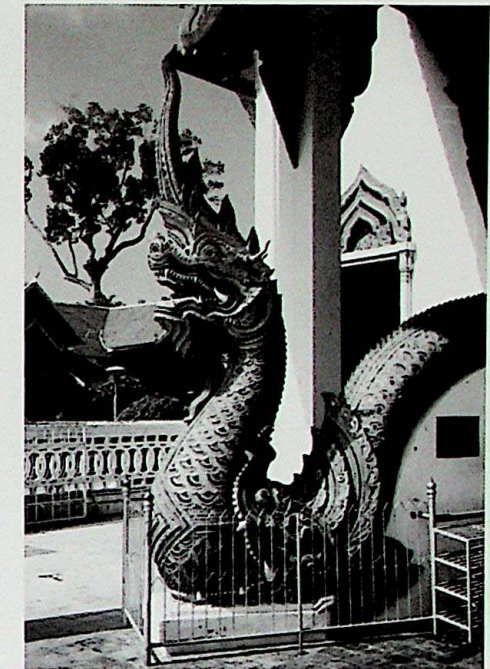
และลวดลาย ปูนปั้นเทวดา พญาสัตว์ต่างๆที่โบราณจารย์สร้างสรรค์ไว้ นำมาจัดวาง สร้างองค์ประกอบขึ้นใหม่ ในความรู้สึก แสดงออกทางรูปธรรมที่ สะอาด สว่าง สงบ โดยใช้แสงประทีป แสงเทียน และแสงจากโคมไฟ มาเป็นหัวใจของการรวบรวมสมาธิจิต เป็นหนึ่งเดียว ชับแน่นบรรยากาศที่มีดลลว สงบสุข

เพื่อให้จิตและอารมณ์ เกิดความนิ่งสงบ สว่างด้วยปัญญาที่มองเห็นธรรม

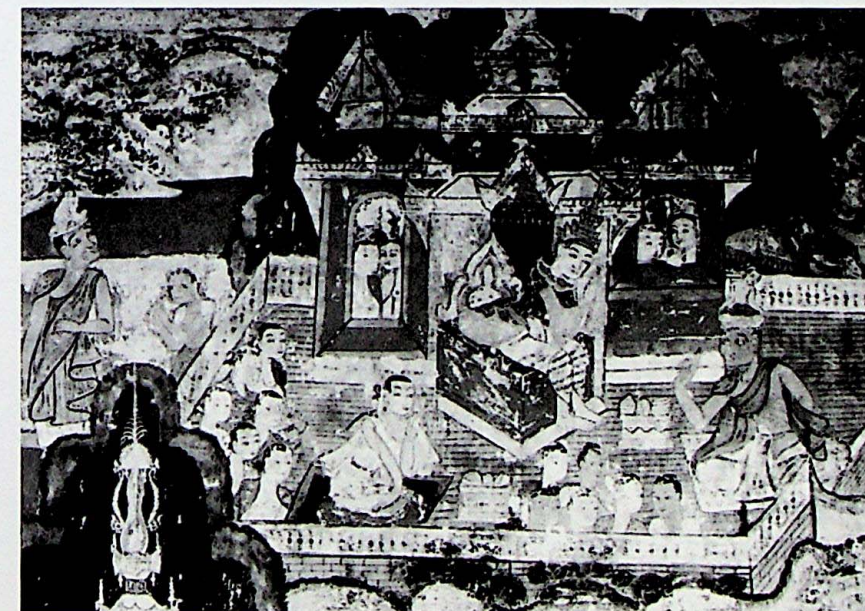
Lanna Buddhist Art: An Inspiration for "Serenity"

The Lanna region of northern Thailand has a rich cultural history, much of it Buddhist in origin. The city of Chiang Mai, founded some seven centuries ago, is surrounded by walls that form a square measuring roughly two kilometers on a side, and within these walls, there are some 37 Buddhist temples. This means that virtually every street corner affords a view of a temple or a chedi. The density of these religious structures is clear evidence of the central role that Buddhism has traditionally played in the lives of people in the North. On every Buddhist holy day, on the eighth and fifteenth days of the waxing moon, monks enter the main chapel where they must recite the code of monastic precepts. Once this ritual obligation is completed, the elderly members of the congregation go into the temple to listen to the monks pray and preach from the Buddhist scriptures. It is a custom that we, as proud Thais, should conserve for our children and grandchildren. I have been an art teacher since 1974, and I have seen many of the artistic treasures that past masters have bequeathed us. The murals that grace the ordination halls, chapels, scripture halls, and bell towers, as well as the architectural designs of these structures themselves were all born from a profound faith in the teachings of the Lord Buddha.

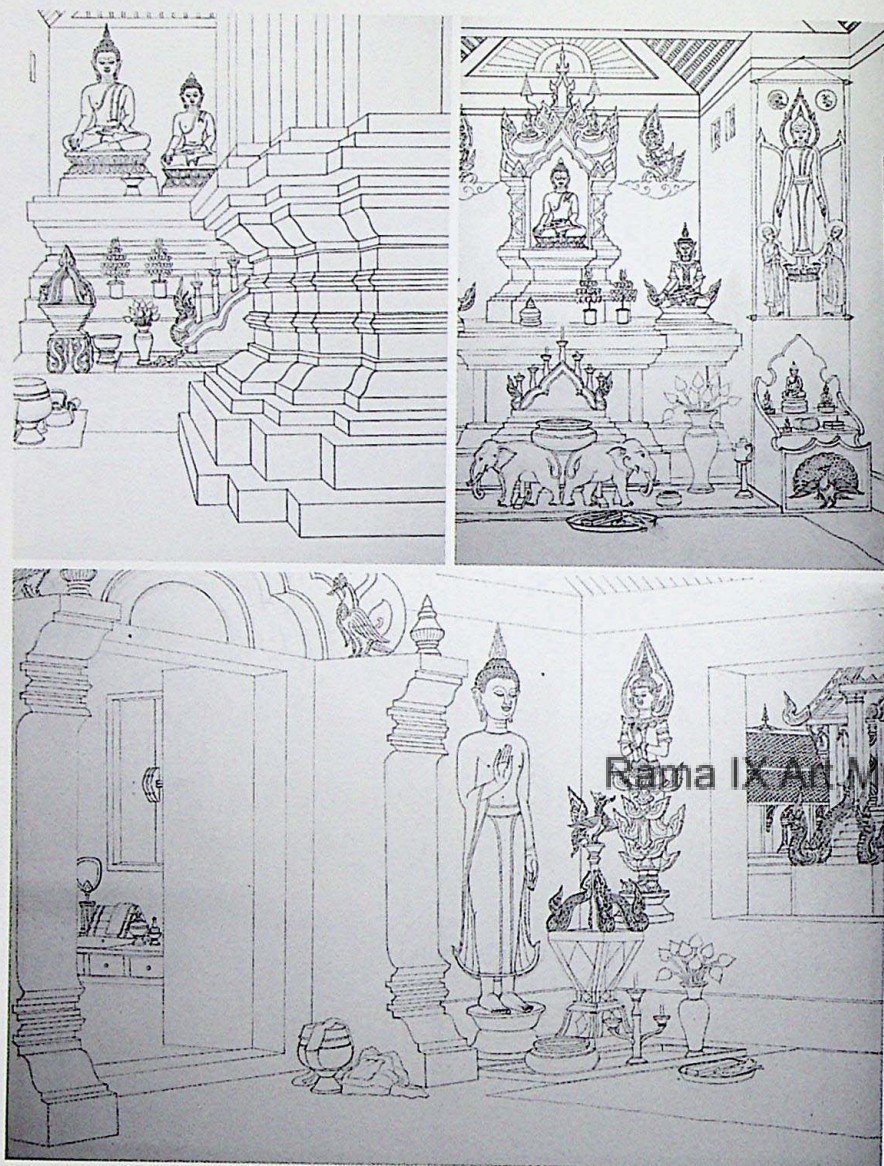
This faith is made manifest in a variety of forms, ranging from the statues of gods and goddesses, Buddha images, and mythical lions and swans, to great serpents (naga) and all the other creatures that inhabit the Himaphan forest. It is

เทพยดานาคะเจดีย์หลวง
A mythological serpent and naga at
Wat Chedi Luang

จิตรกรรมฝาผนังวัดบวกครกหลวง Mural painting at Wat Buakkrok Luang

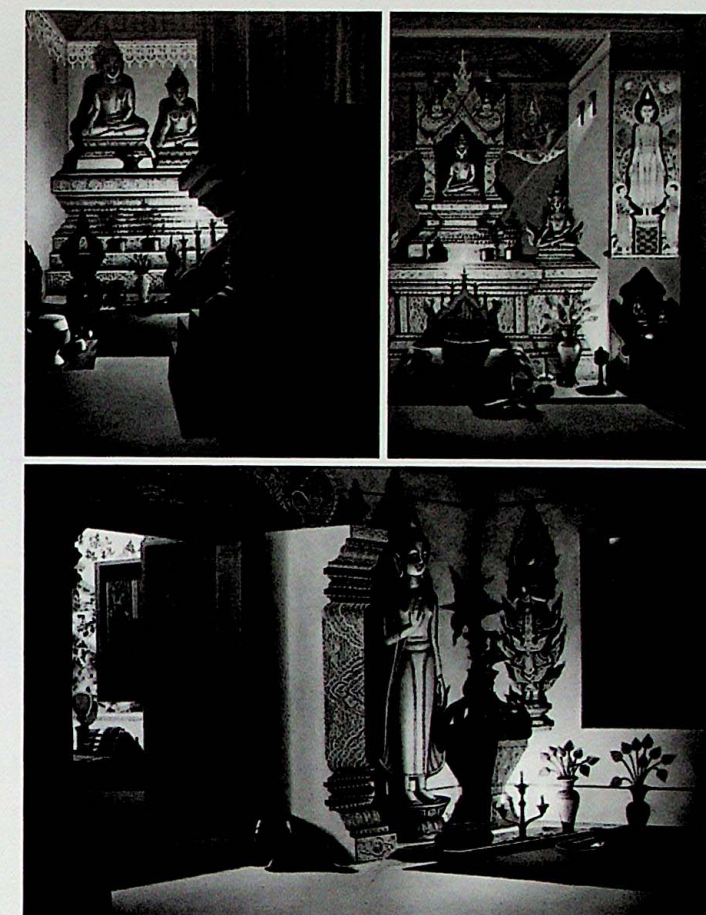
ภาพร่างลายเส้นก่อนลงสี Sketches before applying colors

evident in the intricate vine motifs and in the amazing statuary around the chedi at Wat Jet Yawd or in the scripture hall and exquisite murals at Lai Kham Chapel. It is equally visible in the masterworks at Wat Pra Singha Voravihara and in the folk art that decorates the walls of the ordination hall at Wat Buak Krok Luang. Sadly, these works of art are at risk of damage and decay, threatening the survival of our rich cultural and artistic legacy.

Fortunately, however, Mahachulalongkornrajavidyalaya University has initiated a program in Buddhist art, consisting of two possible majors: painting and sculpture. This four-year program leading to a Bachelor of Arts degree is open to monks, novices and other interested individuals. Those who enter the program will receive a solid grounding in the Pali language and in Buddhist art, and graduates will be skilled artists and craftsmen, with an appreciation for the country's rich cultural heritage. Some will be trained to preserve and restore the temples where the monks and novices spend Buddhist lent. In other cases, the monks will have a voice in deciding how best to protect the artistic legacy with which they are most intimately familiar for the benefit of future generations to come.

I was involved in designing this program and have taught some of the students who have enrolled. I feel an obligation to do this since I have taken the raw materials that inform the Buddhist art of northern Thailand and used them as a spur for my own thinking and my own imagination. I have lived in the North for as long as I've been a painter, ever since 1974. I recognize the value of the region's artistic heritage. My wish to create a series of paintings entitled "Serenity" grew out of this recognition. These paintings were inspired by the atmosphere both inside and outside the ordination halls, chapels and monks' quarters of Lanna Buddhist temples. At the heart of these works are the Buddha images particular to northern Thailand as well as the simple belongings of the monks and the interior and exterior elements of northern Thai Buddhist architecture. I have taken the decorative motifs, the statues of deities and the fabulous creatures made by the gifted craftsmen of the past and rearranged them to give tangible form to such abstract concepts as purity, light and serenity. In each painting, the light from a candle or a lamp or a lantern is the central focal point, creating a strong sense of unity, amidst a softly lit atmosphere of peace and serenity.

The mind is still, lit by wisdom that perceives the dharma.

รูปความสงบที่ลงสีเรียบร้อยแล้ว
Finished paintings in Serenity series after applying colors

ภาพแสดงให้เห็นใจกลางของคฤหาสน์ปล่อยให้โล่งว่าง
มีภาพจิตรกรรมบนฝาผนังภายในอาคาร
*The central courtyard of the mansion
is open to the sky with murals on
the interior walls.*

จาก FATEHPUR ดินแดนมหาราชา จุดประกาย สู่จิตรกรรม “ความสงบ”

FATEHPUR เป็นเมืองเล็กๆที่ตั้งอยู่ในแคว้นมหาราชา ประเทศอินเดียตอนเหนือสภาพ
บรรยากาศรอบๆ ตัวเมืองแห้งแล้ง ผืนดินส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย ดังนั้นเมื่อมีลมพัดผ่าน ในอากาศ
จะเต็มไปด้วยฝุ่นละอองจากเม็ดทรายละเอียด ทำให้เราต้องใส่ผ้าปิดจมูกและปาก สภาพบ้านเรือน
ดั้งเดิมในหมู่บ้านแถวชนบท ที่ห่างจากตัวเมืองออกไปก่อด้วยอิฐและฉาบดินเหนียวผสมขี้วัว

ส่วนบ้านเรือนหรือคฤหาสน์ ที่มีระดับของคนร่ำรวย ก่อด้วยอิฐ ฉาบปูน มีตั้งแต่ชั้นเดียว
ไปจนถึงหลายชั้น นิยมสร้างในรูปแบบพื้นแปลนสี่เหลี่ยม ปล่อยให้โล่งกลางตัวอาคาร มองเห็นท้องฟ้า
และอากาศถ่ายเทได้ดี จนแสงแดดสามารถสาดส่อง เข้าถึงใจกลางตัวอาคาร ได้ด้วย ช่วยให้โล่งสบาย
ไม่มีฝุ่นละอองทรายมารบกวน ดินแดนแถบนี้แทบจะไม่มีฤดูฝนเลย มีฤดูหนาวกับฤดูร้อน ส่วนน้ำที่ใช้
ดำรงชีพมาจากใต้ดิน ด้วยการเจาะบาดาล สิ่งที่เป็นจุดเด่น ของ FATEHPUR คือ คฤหาสน์ของพวก
มหาราชา หรือที่เรียกว่า พวกเศรษฐีมีสตางค์ พวกนี้จะร่ำรวยมาก ที่เราได้ยินมาว่ารวยที่สุดคือ
คนเมืองแขกจนที่สุดคือคนเมืองแขก ดังนั้นคฤหาสน์แต่ละหลังจึงถูกสร้างอย่างใหญ่โตมโหฬาร ด้วย
ฝีมือที่ประณีตบรรจงในการก่อฉาบโปกปูนไม่ว่าตาม โค้งเว้า ซุ้มหน้าต่างและประตูที่วิเศษสุด คือ ผลงาน
จิตรกรรม ที่ประดับ บนฝาผนังทั้งภายใน ภายนอก ตามส่วนต่างๆของคฤหาสน์ ที่เหล่าช่างเขียนได้
ถ่ายทอดออกมาอย่าง วิจิตรพิสดาร ด้วยเทคนิคสีฝุ่น ผสมขาว จากยางไม้ ใช้สีคู่สุดใส ตัดกันอย่าง
รุนแรง เช่น สีแดงอมส้ม สีครามสด สีเหลือง น้ำตาล สีเขียว และดำ

ด้านหน้า เนื้อหา เรื่องราวของภาพจิตรกรรม เป็นเรื่องของผู้คนและสัตว์ แสดงให้เห็นถึง
อำนาจราชศักดิ์ของมหาราชาที่อุดมไปด้วยบริวารห้อมล้อม มีทั้งช้าง อูฐ ม้า ใช้เป็นพาหนะในการเดินทาง
ออกล่าสัตว์ เหล่าทหารคอยอารักขาปกป้องมหาราชา รายละเอียด ในผลงานจิตรกรรมบนฝาผนัง
เป็นการแสดงเรื่องราวของมหาราชาและมหารานีมีชีวิตการเป็นอยู่อย่างสุขสบายข้าราชการมากมาย
คอยรับใช้มหาราชา และนางสนมต่างคอยเอาใจเขาใจไม่ได้ห่าง รวมทั้งเครื่องดนตรีดีด สี ดี เป่า
ต่างประโคน ภาพคน สัตว์ เช่น ช้าง อูฐ ม้า ที่ใช้เป็นพาหนะ ถูกประดับประดาอย่างสวยงาม ด้วย
ลวดลายรอบตัวช้างหรืออูฐและม้า ความมั่งคั่ง อลังการดังกล่าว ช่างเขียน ได้แสดงออกซึ่งฝีมือ
ทักษะ ความคิด ด้วยการจัดวางองค์ประกอบ และลวดลายที่ประดับประดาในตัว คน สัตว์
บนฝาผนังทั้งบนพื้นที่กว้าง และตามยอมุม ใช้ลายเส้น แบ่งองค์ประกอบของภาพ สอดแทรกอย่าง
สวยงาม ลงตัว เหมาะเจาะและน่าทึ่งอย่างหาที่ติมิได้ โดยเฉพาะเหล่าวิญญูชนผู้ไม่เลื่อม ความมีเสน่ห์
ในผลงานจิตรกรรมเปรียบเทียบกับตัวอาคารคือบุคคลที่มีบุคลิกสวยสง่าภูมิฐานส่วนงานจิตรกรรมคือ
ลวดลายที่ประดับเสื้อผ้าอาภรณ์อันวิจิตรบรรจง ซึ่งถูกออกแบบไว้อย่างลงตัว ทั้งคน และ เสื้อผ้า
ดังมหาราชา ที่เปล่งราสีให้เห็นบุญญาบารมี อำนาจราชศักดิ์สูงส่ง

สิ่งที่น่าทึ่งอีกประการหนึ่ง คือ คฤหาสน์มากกว่า 40 หลัง ทุกๆ อาคารล้วนมีผลงานจิตรกรรม
บนฝาผนัง ทั้งภายในและภายนอก จนได้รับคำกล่าวขานว่า เป็นงานนิทรรศการจิตรกรรมกลางแจ้ง
ที่ใหญ่ที่สุดในโลก (OPEN AIR GALLERY) อายุของผลงานจิตรกรรมดังกล่าวนี้ มีอายุประมาณ 200 ปี
ระหว่างศตวรรษที่ 17 - 18 สาเหตุที่น่าจะนำมาศึกษาคือ ทำไม คฤหาสน์ทุกๆหลังจึงมีการแข่งขันกัน
สร้างผลงานจิตรกรรม ทั้งภายในและภายนอก คำตอบก็คือ ผลงานจิตรกรรมคือตัวแทนของรสนิยมและ
ความร่ำรวย ของ เจ้าของบ้าน การแสดงถึง บารมีอำนาจราชศักดิ์ศิลปะจึงเปรียบดังเครื่องราชชั้นสูง
ของมนุษย์ เห็นได้จากราชวงศ์จักรีของพระเจ้าหลุยส์ พระราชวังของพระเจ้าชาร์แห่งอิหร่าน
และ อีกหลายแห่งที่ไม่อาจกล่าวได้หมดเป็นตัวอย่างของความมีพลังอำนาจบารมีของผู้เป็นเจ้าของ

ภาพแสดงคฤหาสน์ที่โคกเค่น
ซึ่งเป็นอาคารที่มีผลงานจิตรกรรม สวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง
*One of the grandest palaces of Fatehpur
with its exquisite murals.*

ผลงานจิตรกรรมบนฝาผนังภายนอก คฤหาสน์ ที่แสดงให้เห็นถึง มหาราชาและมหารานี และเหล่าบริวาร
*Mural paintings on the exterior walls of the palaces depict the former maharajas,
maharanis and their attendants who lived here.*

ผลงานจิตรกรรมบนฝาผนังภายในคฤหาสน์ บริเวณโถงกลางของอาคาร
Murals on the interior walls that surround
the central courtyard.

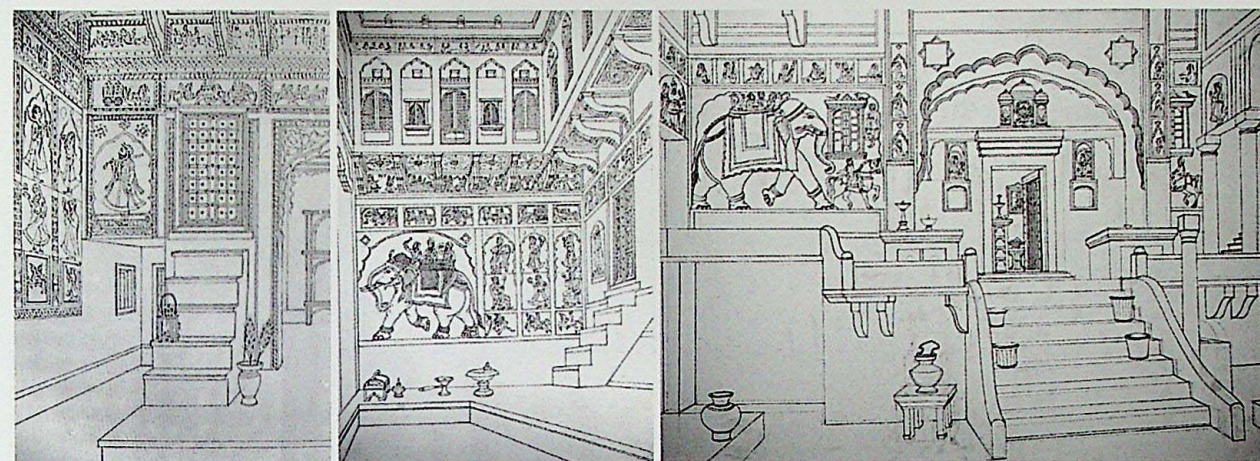
ภาพถ่ายจากมุมสูงมองเห็นคฤหาสน์ ของตัวเมือง Fatehpur
Looking down on the mansions that grace the city of Fatehpur.

ดังนั้น ผลงาน จิตรกรรมจึงบอกถึง รสนิยมของเจ้าของบ้าน ในบ้านเรือนของชาวยุโรปและอเมริกา
ลาฯ ซึ่งนิยมประดับประดา ผลงานจิตรกรรมไว้ ภายในบ้าน เพื่อให้แขกผู้มาเยือน ได้เห็นประจักษ์ถึง
ความมีรสนิยมอันสูงส่งและยิ่งใหญ่

อีกประการหนึ่งที่นำศึกษาคือ ทำไมผลงานจิตรกรรมโดยเอกราชภายนอกอาคารจึงมีสภาพ
ชำรุดน้อยทั้งที่มีอายุกว่า 200 ปี มาแล้ว คำตอบคือ ดินแดนในอินเดียเหนือมีอากาศแห้ง ไม่ชื้น
เพราะฝนแทบไม่ตกในแต่ละปีเป็นเขตทะเลทราย ทำให้ผลงานจิตรกรรมมีอายุยืนยาวได้ อาคารดังกล่าวมี
กว่ากว่า 20 หลัง ที่บรรพบุรุษวงศ์ตระกูลได้ตายจากไป รุ่นต่อรุ่น ไม่มีลูกหลานสืบทอด จึงเป็น
อาคารร้าง รัฐบาลอินเดียจึงได้จัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่ง จ้างคนไปอาศัยอยู่จะได้ช่วยดูแลไปด้วย
ในตัว แต่ถึงกระนั้น ก็เว้นที่จะเกิดความเสียหายไปไม่ได้ เหตุเพราะเขาต้องหุงต้มอาหารภายในอาคาร
ส่วนใหญ่ใช้ขี้วัวเป็นเชื้อเพลิง ทำให้เกิดควันตลบทั่วอาคารอย่างสม่ำเสมอ ผลร้ายคือ ฝาผนังบางส่วน
มีสีของเขม่าควันปรากฏอยู่ เป็นที่น่าเสียดายอย่างมากแก่ผู้พบเห็น

จากการที่ได้ไปเที่ยวชมดินแดนดังกล่าว ทำให้ผู้เขียนเกิดแรงบันดาลใจ สร้างผลงานชุด
“ความสงบ” ขึ้น โดยอาศัยรูปทรงสถาปัตยกรรมของอินเดีย และภาพจิตรกรรมฝาผนัง การจัด
องค์ประกอบศิลป์ ตลอดจนการใช้สีเส้น และลวดลายของเส้นที่โดดเด่น ด้วยการรักษารูปลักษณ์ดั้งเดิม
ของต้นแบบไว้ นำมาผสมผสานให้เข้ากับ ลักษณะเฉพาะตน สร้างบรรยากาศ กลางคืน ขึ้นในผลงาน
จุดแสงประทีป ให้เกิดความสว่างอบอุ่น และนิ่งสงบ FATEHPUR ดินแดนมหาราช ในอินเดีย สมกับ
เมืองพ่อแห่งจิตรกรรมของเอเชีย ที่ศิลปินเราได้รับอิทธิพลสืบเนื่องมา จึงควรศึกษาหาความรู้ให้เข้าถึง
แก่นแท้แห่งผลงานจิตรกรรมอันล้ำเลิศที่ชาวโลกควรอนุรักษ์ไว้ ให้ชนรุ่นหลังได้ประจักษ์ถึงคุณค่าแห่ง
มรดกโลกนี้ และช่วยกันรักษาให้ยืนยาวตลอดไป.

ผศ. สุรสิทธิ์ เสาว์คง

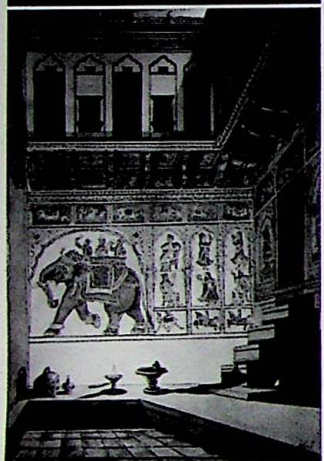
ภาพลายเส้นก่อนที่ระบายสี Sketches before applying colors

From Fatehpur, the Land of the Maharajas, to Paintings of “Serenity”

Fatehpur is a small city in the land of the maharajas in the northern Indian state of Uttar Pradesh. Because the surrounding countryside is arid, sandy desert, the wind that blows through the city is full of fine grains of sand. To keep the sand out of our lungs, we must cover our noses and mouths with a cloth. The traditional village houses on the outskirts of the city are made of bricks covered with a mixture of clay and cow manure.

The homes of the wealthy are made of bricks covered with a layer of plaster. Some are a single story tall; others are several stories in height. Most are square in shape and built around a central courtyard that is open to the sky. The sun shines down on the courtyard, but there is often a cooling breeze and the air is refreshingly free of sand. In Fatehpur there is virtually no rainy season, only the hot and cool seasons. The people of the city are dependent on wells for their water. What sets Fatehpur apart from other cities in the region are beautiful palaces of the maharajas who once ruled here.

The people who lived here were exceedingly rich. As we've often heard, India is home to the richest and the poorest people on the planet. This has clearly been true for generations. The palaces of Fatehpur were built on a monumental scale. Despite the outstanding craftsmanship that is evident in the plasterwork, the windows, and doors, the most glorious feature of these ancient structures are the murals that adorn the interior and exterior walls. The artistry of these paintings is exquisite, and the contrasting colors – brilliant scarlet, royal blue, yellow, brown, green and black - are striking.

The paintings in front, which depict people and animals, are an expression of the maharaja's once great power. There are elephants, camels and horses, animals used for travel and to hunt other animals. Soldiers stand guard around the Indian prince. Other details portray the lives of maharaja, the maharani and the royal consorts. Theirs was a life of luxury and comfort, attended by servants and serenaded by musicians playing percussion, strings and woodwind instruments. There are elephants, camels and horses all caparisoned in brilliant colors and beautiful patterns. The artists who created these murals succeeded wonderfully in conveying the wealth and opulence of the ruling class. They possessed a strong gift for composition, color, and harmony. The portrayal of people and animals, both in the larger paintings and the smaller ones, is virtually flawless. The painters' talents are especially obvious in the decorative creeping vines and in the individualized faces of the human figures, all of them graceful and dignified, in keeping with the style of the architecture. The clothing worn by the royal personages is equally elaborate and intended to convey the power of the princes and the royal family.

What makes Fatehpur particularly astounding is simply that there are more than 40 mansions, all of them decorated with murals on the interior and exterior walls. The city has, in fact, come to be known as an open air gallery. These mansions, built around 200 years ago, in the 18th and 19th centuries, raise the question why their owners competed to decorate their residences with the most beautiful paintings. The answer seems to be that the murals were meant to represent the taste and wealth of the people who owned these homes. They were a manifestation of royal power. Art was a royal emblem, much as it was at Versailles, home to the French royal court, or at the palace of the Shah of Iran, or at countless other royal residences. Throughout Europe and America, the rich and powerful have often been eager to cover the walls of their homes with works of art which attested to their refined tastes and their economic and political might.

Another interesting question is why the murals on the exterior walls of these palaces have suffered so little damage over the course of their 200-year history. The answer here lies with northern India's climate, which is dry and desert-like almost all year round. It is this lack of moisture that explains the remarkable condition of these works of art. Today the descendants of the maharajas who built more than 20 of these palaces have died off, leaving the buildings abandoned. Fortunately, the Indian government has stepped in with funding to allow people to live in these homes and look after them. Still, damage is inevitable. The families living in these old buildings cook, and smoke from their cooking fires leaves a coating of soot on the paintings. This is a particular problem since the most common fuel is cow manure, not a clean burning fuel. It is sad to see the damage that these fires have caused.

It was a trip to visit these glorious old mansions that inspired me to create a series of paintings which I entitled "Serenity." These paintings borrow from architectural forms of India and from the compositional elements, colors, and patterns of the murals of Fatehpur. These elements have been combined with my own individual style to create paintings set at night and bathed in the still, warm, and intimate light of an oil lamp. Fatehpur, in the land of the maharajas in northern India, is one of the wellsprings of Asian painting. Its influence has certainly been felt here in Thailand. The art of this graceful city deserves careful study and conservation. It is impingent on us all to ensure that future generations are able to see and appreciate the exquisite works of art that adorn the center of this old royal city.

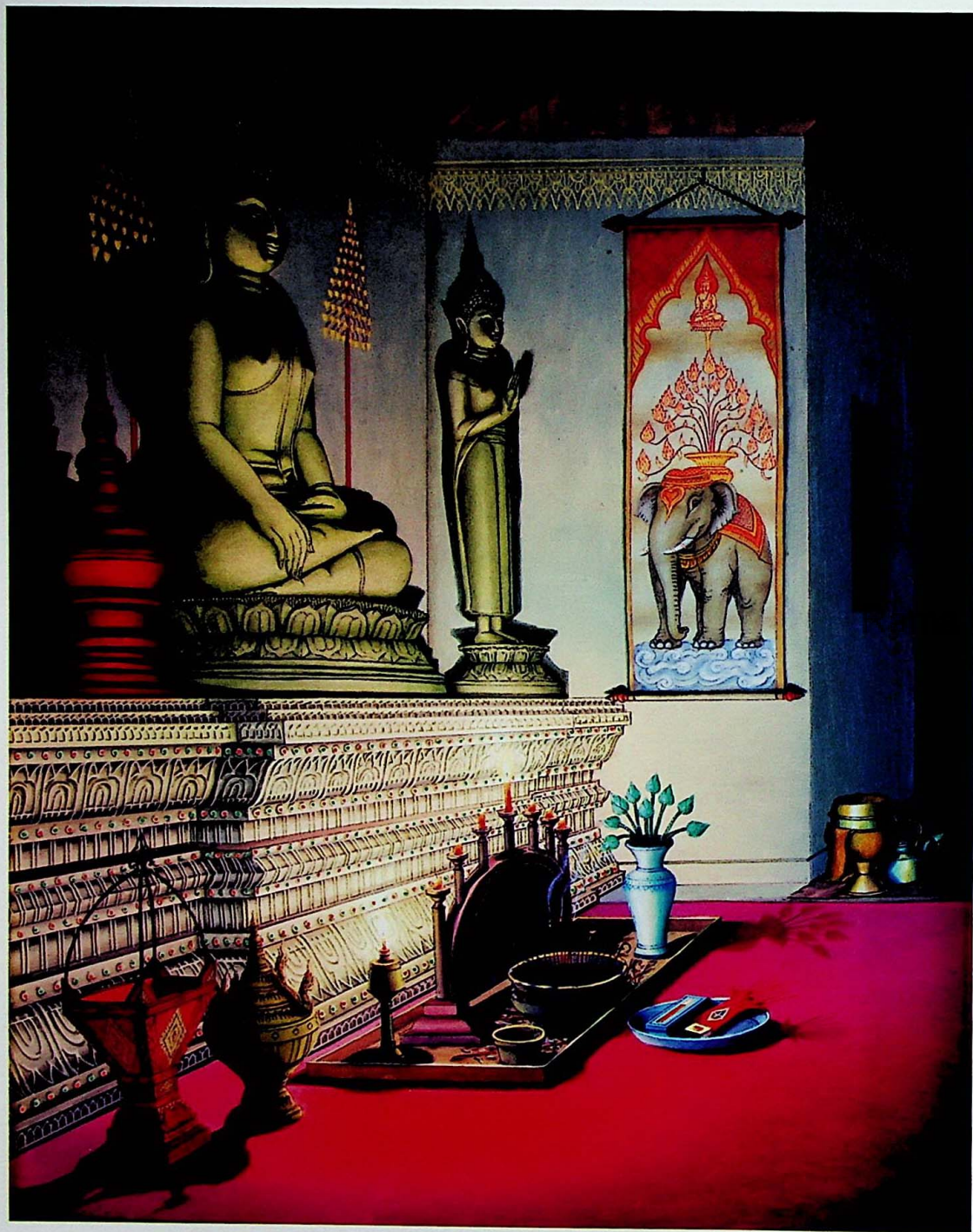
Asst. Prof. Surasit Saokong
Translation by R. Michael Crabtree

ภาพที่ระบายสีเสร็จเรียบร้อยแล้ว
*Finished paintings after
applying colors*

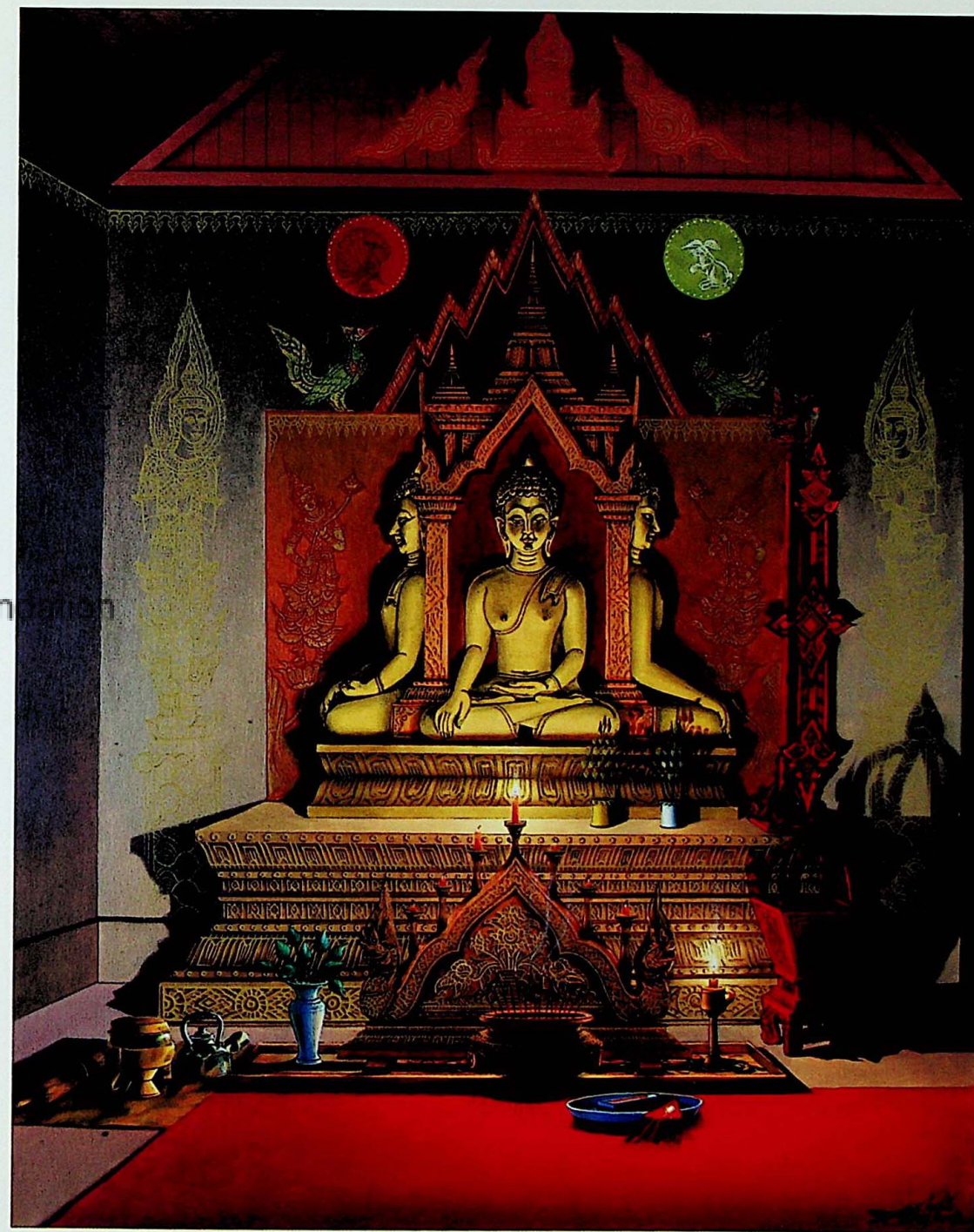
ความสงบจากดินแดนล้านนา *Serenity in Lanna*

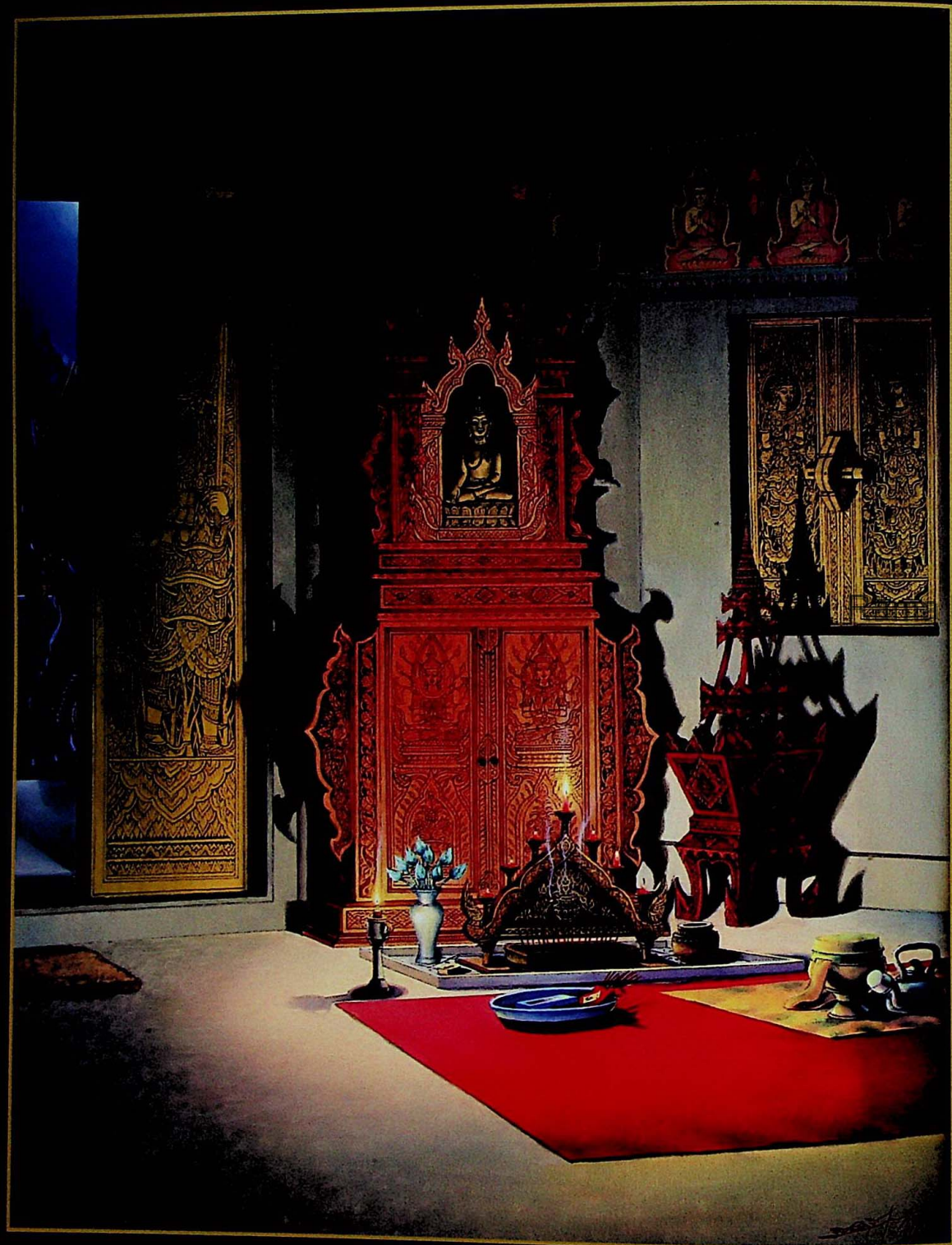
"ความสงบ" 2551/ ใช้น้ำมันบนผ้าใบ 100 x 20 ซม. "Serenity", 2002 Oil on canvas, 100 x 20 cm.

"ความสงบ" 2552 สีน้ำมันบนผ้าใบ 100 x 80 ซม. "Serenity", 2009 Oil on canvas, 100 x 80 cm.

"ความสงบ" 2550 สีน้ำมันบนผ้าใบ 100 x 80 ซม. "Serenity", 2007 Oil on canvas, 100 x 80 cm.

"Serenity", 2007 Oil on canvas, 90 x 120 cm.

"Serenity", 2007 Oil on canvas, 90 x 120 cm.